

med Overpostmesterens Erklæring om, at man skal lade være med at indlevere vigtige Breve til ordinær Besørgelse, og jeg ser ikke rettere, end at Overpostmesteren og Indenrigsministeren arbejde Haand i Haand til at nedbryde Befolkningens Tilid til den Statsinstitution, som Postvæsenet er, ved at give det Indtryk af, at man ikke kan være sikker paa, at Breve, som ere indleverede til ordinær Besørgelse og betalte med ordinær Porto, ogsaa virkelig blive ordentligt og rettidigt besørgede. Det er en skadelig Opfattelse, thi det vil koste Folk mange Penge, hvis de skulle anbefale alle vigtige Breve, og det er en urigtig Opfattelse, for vi have alle den Erfaring, at alle Breve, der ere indleverede til ordinær Besørgelse, uden Undtagelse blive rigtigt besørgede, og det kunde Kandidaten ogsaa her gaa ud fra, at hans Brev vilde blive. Spørgsmaalet er altsaa her, om den i Forhold til Kandidaten hændelige Skade, som her er indtruffen ved Postvæsenets Fejl, skal komme ham til Skade. Det bør den ikke, thi han har baaret sig tilstrækkelig omsorgsfuldt ad.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det ærede Medlem (Zahle) tillægger mig fremdeles Udtalelser, som jeg ikke har brugt, og som jeg ikke vedkender mig. Det ærede Medlem siger, at han har faaet det Indtryk af mine Udtalelser, at de indeholdt Mistillid til Postvæsenet. Ja, jeg raader jo ikke over, hvad Indtryk det ærede Medlem faar, men jeg haaber ikke, at der er et eneste Medlem, der har faaet samme Indtryk. Jeg har sagt, at der kan ske Fejl ved Besørgelsen af Posten, og det er jo en beklagelig Kendsgerning, at det er sket her; selvfølgelig kan det ske i alle Tilfælde, hvor godt og solidt end Postvæsenet ellers i og for sig er indrettet.

Det ærede Medlem fastholdt sin Opfattelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det er tilstrækkeligt, at Anmeldelsen er afsendt af Afsenderen i rette Tid, eller om Lovens Mening er den, at det, det gælder om, er, at den er modtagen i rette Tid og af den Mand, der i det givne Tilfælde er sat til at skulle modtage slige Anmeldelser. Nu siger det ærede Medlem: Sæt nu, at vedkommende midlertidige Formand for Valgbestyrelsen ikke er hjemme, naar Brevet kommer, sæt, at han er ude i Marken eller et andet Sted henne, naar Brevet afleveres paa hans Bopæl! Ja, da er der vist ingen i Tvivl om, at Brevet er rettidigt afleveret, thi da er det kommet derhen, hvor det skal være. Men det Brev,

her er Tale om, var ikke naaet til sit Bestemmelsessted, før $\frac{1}{2}$ Time efter, at den i Loven fastsatte Frist var udløben.

Ordføreren for tredje Afdeling (Carl Hansen): Skønt jeg tror, at de fleste med mig ere enige i, at denne Sag i Virkeligheden er uddebatteret, kan jeg dog ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i Anledning af nogle Udtalelser, han fremsatte før. Han fremhævede en Forskel mellem sig selv og dem, han repræsenterer, og saa os andre, Flertallet i Afdelingen, som jeg ikke kan anerkende Rigtigheden af. Han sagde, at de vilde have Sagen undersøgt nærmere, og at de vilde overveje Sagen, før de tog Standpunkt til den, medens vi hverken vilde undersøge eller overveje den, men afgøre den i Hast. Dette er ikke rigtigt. Jeg tror, det ærede Medlem med mig vil indrømme, at der ikke findes nogen i denne Sal, som vil afgøre en Sag uden den Overvejelse, som han selv anser for tilstrækkelig. Men jeg indrømmer, at dersom man skal spørge andre, om ens egen Overvejelse er tilstrækkelig, saa vil Svaret ofte være forskelligt. Jeg mener, at denne Sag er saa klar, at den har kunnet overvejes tilstrækkeligt i den Tid, vi have haft. Det er jo ikke lige i Øjeblikket, at den er lagt frem for os, der er tværtimod gaaet 2—3 Dage. Men Sagen er i det hele saa klar, at den ikke trænger til nærmere Overvejelse. Det er vor Opfattelse. Vi behøve ikke at vide, hvorledes det er gaaet til med dette Brev — saadan ser jeg paa Sagen —, om der er større eller mindre Skyld, der paahviler Postvæsenet, eller om der er en større eller mindre Skyld, der paahviler Afsenderen, eller noget som helst i den Retning. Spørgsmaalet er for mig dette aldeles klare: Er Loven sket Fyldest ved det, der er gjort? Det mener jeg, vi maa besvare med Ja. Hvis man tænkte sig, at der mellem Begyndelsen af Anmeldelsen, dette, at man sætter sig hen og skriver sin Anmeldelse, og Afslutningen, nemlig Modtagelsen paa rette Sted, var sat en Streg, saaledes at man kunde sige, at naar man er naaet dertil, saa skulde det betragtes som tilstrækkeligt, saa kunde man have nødig at overveje Spørgsmaalet. Men saadan er Forholdet jo slet ikke. Loven fordrer, at Anmeldelsen skal være gjort, og det kan jeg kun forstaa saaledes, at den skal være fuldbragt, altsaa være kommen rette Modtager i Hænde. Det er den ikke, det er udenfor Tvivl fra alle Sider.